

**គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ពលករប្រទេសដទៃទៀត
ទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនៅប្រទេសថៃ**

**មន្ទីរគ្រប់គ្រងពលករកម្ពុជា
អគ្គនាយកដ្ឋានការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ**

คู่มือสำหรับอบรมแรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

สารบัญ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	3
สัญญาจ้าง	8
สิทธิประโยชน์ต่างๆ	10
วินัยความปลอดภัย และสุขอนามัย	11
กฎหมาย ข้อห้าม และการคุ้มครองแรงงาน	14
การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย	24

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

ชื่อประเทศอย่างเป็นทางการ	ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร (Bangkok)
พื้นที่	513,115 ตารางกิโลเมตร
เขตแดน	มีพรมแดนทางทิศตะวันออกติดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ทิศใต้ติดสหพันธรัฐมาเลเซีย ทิศตะวันตกติดสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ทิศเหนือติดสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ประชากร	ประมาณ 66 ล้านคน (2018)
ภาษาราชการ	ภาษาไทย
ธงชาติ	เป็นธงไตรรงค์มีสามสี สีแดง หมายถึง ชาตีสีขาว หมายถึง ศาสนา และสีน้ำเงินหมายถึง พระมหากษัตริย์
สกุลเงิน	บาท (THB)
การปกครอง	ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ศาสนา	ประชากรในประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ร้อยละ 95 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 4 ศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 1
วันหยุดและการทำงาน	หน่วยงานราชการทำงานวันจันทร์ - วันศุกร์ หยุดวันเสาร์และอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ หน่วยงานเอกชนส่วนใหญ่จะหยุดวันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ลักษณะภูมิประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในบริเวณที่เรียกว่า “คาบสมุทรอินโดจีน” ซึ่งหมายถึงดินแดนที่เชื่อมระหว่างกลางของสองแผ่นดินใหญ่ คือ อินเดียทางตะวันตก และจีนทางตะวันออก ประเทศไทยตั้งอยู่ริมทวีป โดยติดกับทะเล ถึง 2 ด้าน คือ ด้านอ่าวไทยและด้านทะเลอันดามัน

ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นแบบ ภูมิอากาศร้อนชื้นเขตร้อน อากาศร้อนที่สุดในเดือน เมษายน พฤษภาคม เป็นฤดูร้อน ช่วงกลางเดือน พฤษภาคม - เดือนตุลาคม เป็นฤดูฝน ส่วนเดือน พฤศจิกายน - กลางเดือนมีนาคม อากาศแห้งและหนาว ยกเว้นภาคใต้ที่มีอากาศร้อนขึ้นตลอดทั้งปี จึงมีแค่สองฤดู คือ ฤดูร้อนกับฤดูฝน

สังคมและวัฒนธรรมของไทย

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม แต่สามารถผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืนจนเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะ รักอิสระ ยึดมั่นในสถาบันศาสนา พระมหากษัตริย์ มีขนบธรรมเนียม ประเพณีที่งดงามมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ยอมรับในระบอบอาวสุ ไม่นิยมความรุนแรง ชอบการประนีประนอมและใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย มีความเป็นมิตรกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะประชาคมอาเซียน ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงในโลกโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยี การพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคมนาคมสะดวกสบาย และการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภค ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำเนินชีวิต บางประการทั้งในเมืองและชนบท

สังคมไทยยังคงรักษาสังคมแบบเครือญาติ เคารพผู้ที่รักและนับถือ รวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะในสังคมชนบทที่ร่วมใจทำบุญ ตามเทศกาล เช่น การทำบุญวันสงกรานต์เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว การนำของขวัญและน้ำอบไปรดน้ำขอพรจากบิดามารดา และญาติผู้ใหญ่

มารยาทไทย

1. คนไทยทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมกล่าวคำว่า “สวัสดี”
2. คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันและกัน แสดงถึงความเป็นมิตรไมตรี แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
3. เมื่อได้ยินเพลงชาติไทย ควรยืนตรงเพื่อแสดงถึงการให้เกียรติและเคารพต่อสถาบันชาติ
4. เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมี ในโรงแรมหรืหรือโรงพยาบาลหรือสถานที่อื่นใดทุกคนควรยืน เพื่อแสดงความเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
5. ควรถอดรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน หรือศาสนสถาน เช่น อุโบสถ วิหาร เป็นต้น
6. เมื่อได้รับเชิญหรือไปเยี่ยมเยียนผู้ใด ควรแสดงออกถึงน้ำใจไมตรีต่อเจ้าของบ้าน
7. คนไทยเรียกกันด้วยชื่อจริง เมื่อสนิทและคุ้นเคยกันจะเรียกชื่อเล่นพร้อมคำนำหน้า “คุณ” เพื่อความสุภาพ
8. คนไทยนิยมรับประทานอาหารด้วยช้อนและส้อม
9. คนไทยจะให้ความเคารพนับถือโดยให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสกว่า และบุคคลสำคัญ
10. เมื่อรับประทานอาหารร่วมกัน คนไทยให้เกียรติผู้อาวุโสรับประทานอาหารก่อน

สิ่งที่ไม่ควรทำ

1. ต้องไม่แสดงกิริยาลบหลู่ ดูหมิ่น สถาบันเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไทย
2. พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่คนไทยให้ความเคารพ ไม่ควรกระทำใดๆ ที่แสดงถึงการลบหลู่ ดูหมิ่น เช่น การปีนป่าย หรือการนำไปวางในที่ที่ไม่เหมาะสม
3. คนไทยถือว่าศีรษะเป็นสิ่งสูงสุด ไม่ควรจับหรือส่งสิ่งของข้ามศีรษะ ซึ่งถือว่าไม่สุภาพ
4. คนไทยถือว่าเท้าเป็นของต่ำไม่ควรใช้เท้าชี้ เขี่ย หรือเดินข้ามบุคคล หรือสิ่งของ เช่น อาหาร หนังสือ เป็นต้น
5. ไม่ควรแต่งกายด้วยชุดสีดำในงานพิธีมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เยี่ยมคนป่วย วันเกิด เป็นต้น
6. ไม่ควรแสดงความรักด้วยการกอดจูบในที่สาธารณะ หรือเขตศาสนสถาน
7. ไม่ควรแต่งกายไม่สุภาพ เช่น นุ่งสั้น หรือชุดเปิดไหล่ เมื่อเข้าไปศาสนสถาน หรือสถานที่สำคัญ
8. ไม่ควรกระทำการใดๆ ให้ผู้อื่นอับอาย เสียหน้าในที่สาธารณะ หรือต่อหน้าสาธารณชน
9. ไม่ควรทักทายคนไทยโดยเฉพาะสุภาพสตรีด้วยการโอบกอดหรือจูบ
10. ไม่พูดคุ้ยหรือเคี้ยวอาหารเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร

สัญญาจ้าง

สัญญาจ้างงานเป็นเสมือนคู่มือในการปฏิบัติงาน ต้องอ่านให้เข้าใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ศึกษารายละเอียดและลักษณะการทำงานให้เข้าใจ และปฏิบัติให้ถูกต้อง ดังนี้

- 1.** สัญญาจ้างต้องระบุตำแหน่งงานและอัตราค่าจ้าง (ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ) และต้องระบุวันที่จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง
- 2.** ต้องระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนว่าเป็นสัญญาทำงาน 1 ปี หรือ 2 ปี พร้อมระบุสถานที่ทำงาน
- 3.** ชั่วโมงการทำงานปกติไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน ถ้าเกินจากชั่วโมงทำงานปกติ ต้องได้รับค่าล่วงเวลา และใน 1 สัปดาห์ทำงานไม่เกิน 6 วัน
- 4.** นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์โดยได้รับค่าจ้างสัปดาห์ละ 1 วัน และวันหยุดประเพณีไทยโดยได้รับค่าจ้างปีละ 13 วัน และเมื่อลูกจ้างทำงานครบหนึ่งปี นายจ้างตกลงจัดให้ลูกจ้างหยุดพักผ่อนประจำปี โดยได้รับค่าจ้างเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน
- 5.** ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาทำงานปกติ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดนายจ้างต้องจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างดังนี้
 - 5.1** ได้รับค่าจ้าง 1 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ในกรณีที่มิสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด
 - 5.2** ได้รับค่าจ้าง 2 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ในกรณีที่มิสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด

6.	นายจ้างตกลงจะจัดอาหารให้ลูกจ้างทุกวันทำงาน วันละ 3 มื้อ โดยค่าใช้จ่ายให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง
7.	นายจ้างตกลงจะจัดที่พักอาศัยที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะให้แก่ลูกจ้าง โดยค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง
8.	นายจ้างตกลงจัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างตลอดระยะเวลาของสัญญา ตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ กำหนด
9.	นายจ้างจะจ่ายค่าเดินทางของลูกจ้างถึงประเทศไทย รวมทั้งจัดหาหนะ รับส่งลูกจ้างจนถึงที่พักและจ่ายค่าโดยสารกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างในกรณีทำงานครบสัญญา ยกเว้นกรณีที่เป็นความผิดของลูกจ้างหรือลูกจ้างเป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา
10.	ลูกจ้างต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของบริษัทนายจ้าง ซึ่งกำหนดขึ้นภายใต้เงื่อนไขกฎหมาย และให้ความเคารพต่อขนบธรรมเนียมประเพณีไทย/ลูกจ้างต้องทำงานให้นายจ้างเท่านั้นไม่ไปทำงานให้กับบุคคลอื่น/ลูกจ้างต้องไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะข่มขู่ประทุ้วงหรือรวมตัวกันกระทำการสิ่งผิดกฎหมาย
11.	กรณีนายจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญา นายจ้างต้องบอกกล่าวให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน หรือจ่ายเงินค่าจ้าง 1 เดือน แทนการบอกเลิกสัญญา หรือให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงานไทย รวมทั้งนายจ้างต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศให้แก่ลูกจ้างด้วย/กรณีลูกจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญาลูกจ้างต้องบอกกล่าวให้นายจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน และต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศด้วยตนเอง
12.	นายจ้างจะต้องอพยพลูกจ้างไปอยู่ในสถานที่ปลอดภัยเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ เช่น ภัยธรรมชาติ การจลาจล การสู้รบ หรือการสงคราม และถ้าสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้ทำงานต่อไป นายจ้างต้องส่งลูกจ้างกลับประเทศโดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด/เงื่อนไขอื่นที่มีได้ระบุในสัญญานี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย

กรณีทำงานในเรือประมงทะเล ต้องใช้สัญญาจ้างในงานประมงทะเล
(รายละเอียด หน้า 21 และ 22)

สิทธิประโยชน์ต่างๆ

**แรงงานต่างด้าวที่นำเข้ามาตาม MOU ที่ต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคม
ได้สิทธิประโยชน์ ดังนี้**

1. กองทุนประกันสังคม นายจ้างต้องขึ้นทะเบียนลูกจ้างเป็นผู้ประกันตน ภายใน 30 วัน นับจากวันที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยนายจ้างและลูกจ้าง ต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราร้อยละ 5 จากฐานค่าจ้างที่นำมาคำนวณไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาท และสูงสุดไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท โดยรัฐบาลจะออกเงินสมทบเข้ากองทุนด้วยส่วนหนึ่ง นายจ้างจ่ายสมทบร้อยละ 5 รัฐบาลไทยร้อยละ 2.75

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ 7 กรณี ได้แก่ กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย ทุพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน (ตามเงื่อนไขและระยะเวลาการส่งเงินสมทบ)

2. กองทุนเงินทดแทน นายจ้างของแรงงานต่างด้าวเป็นผู้จ่ายสมทบฝ่ายเดียวในอัตราร้อยละ 0.2-1 ของค่าจ้างตามความเสี่ยงของประเภทกิจการของนายจ้าง โดยจะได้รับความคุ้มครองนับตั้งแต่วันที่เข้าทำงานให้นายจ้าง

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ได้แก่ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย หรือสูญหาย

ข้อยกเว้นแรงงานต่างด้าวที่ไม่เข้าสู่ระบบประกันสังคม

ลูกจ้างที่ทำงานเป็นคนรับใช้ในบ้าน ทำงานเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งไม่ได้จ้างตลอดทั้งปี ลูกจ้างที่ทำงานเป็นครั้งคราว หรือตามฤดูกาล ลูกจ้างที่ทำงานให้นายจ้างประเภทหาบเร่หรือแผงลอย จะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่จะเข้าสู่ระบบการประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

วินัย ความปลอดภัย และสุขอนามัย

ข้อพึงปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

1.	ห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณโรงงาน ยกเว้นบริเวณที่อนุญาตให้สูบได้	8.	ไม่เล่น หรือหยอกล้อกันในขณะปฏิบัติงาน
2.	ห้ามขว้างน้ำลายหรือน้ำหมากลงพื้น หรือในบริเวณทำงาน	9.	ถ้าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งานชำรุดขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งผู้ควบคุมทราบทันที
3.	ทิ้งขยะมูลฝอยในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น	10.	ถ้าเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมทราบทันที
4.	แต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	11.	เมื่อเลิกปฏิบัติงานต้องทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งาน ตลอดจนพื้นที่ทำงาน
5.	ตรวจสอบสภาพของเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ว่าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	12.	ห้ามนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใดๆ ออกนอกบริเวณพื้นที่ทำงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต
6.	ไม่ใช่เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ เมื่อยังไม่ได้รับคำแนะนำวิธีการใช้	13.	ต้องศึกษาและปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในสถานที่ทำงานอย่างเคร่งครัด
7.	สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายทุกครั้ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่อาจเกิดอันตราย		

การป้องกันอุบัติเหตุ

1

การทำงานบนที่สูงต้องสวมใส่เข็มขัดนิรภัย
และสายช่วยชีวิตขณะปฏิบัติงาน

2

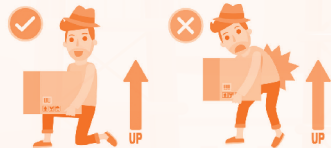
การป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าช็อต

- ✦ ไม่ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่บกพร่อง
- ✦ ไม่ใช้สายไฟเปลือยต่อปลั๊ก
- ✦ ไม่ใช้สายผุกร่อน หลุดลู่เยือก เปื้อนน้ำมันหรือเสื่อมสภาพ
- ✦ เรียนรู้เกี่ยวกับอันตรายของไฟฟ้า
- ✦ ห้ามใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าขณะตัวเปียก

3

การยกเคลื่อนย้ายของอย่างปลอดภัยและ
ไม่ปวดหลัง ต้องปฏิบัติให้ถูกวิธี

4

เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตน เมื่อเกิดเพลิงไหม้
และวิธีใช้ถังดับเพลิง

5

เรียนรู้เครื่องหมาย ความปลอดภัย

โปรดหลีกเลี่ยงและระมัดระวัง

1. การทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมกับงาน

2. การเข้าไปในสถานที่อันตราย เช่น บริเวณเครื่องจักรกำลังทำงาน การยืนใต้ของที่แขวนอยู่สูง การเดินในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย

3. การตรวจเช็คอุปกรณ์ การทำความสะอาด การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบเครื่องจักรในขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงานอยู่หรือกำลังยกลอยหรือกำลังร้อนอยู่

4. การเดินเครื่องจักรทันทีโดยไม่มีการให้สัญญาณเตือนแก่ผู้อื่นที่อยู่บริเวณใกล้เคียง หรือไม่ได้ตรวจเช็คความปลอดภัยก่อนเดินเครื่อง

5. การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือใช้ไม่เหมาะสม หรือใช้ไม่ถูกต้อง หรือสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่ปลอดภัย

จงเชื่อว่า
“อุบัติเหตุจะเป็นศูนย์ได้
ถ้าทุกคนมีความระมัดระวัง
ในการปฏิบัติงานของตน”

สุขอนามัยพื้นฐาน

ได้แก่ การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เพื่อการมีสุขภาพที่แข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี แนะนำโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ มีดังนี้

1. กินอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบห้าหมู่

2. ออกกำลังกายครั้งละ 30 นาที อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง อย่างสม่ำเสมอ

3. รู้จักควบคุมอารมณ์อย่างเหมาะสม

4. สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งในบ้านและชุมชน

5. หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรคต่างๆ

6. งดบាយมุข บุหรี่ สุรา ยาเสพติด การพนันและสำส่อนทางเพศ

กฎหมาย ข้อยกเว้น และการคุ้มครองแรงงาน

**พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว
พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561**

1. ห้ามทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน
2. ห้ามทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ คนต่างด้าวสามารถทำงานได้ทุกชนิดตามประเภทงานที่กฎหมายกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานในแต่ละกลุ่มงานนั้นทำได้

ข้อควรรู้และต้องปฏิบัติ

1. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ต้องแจ้งเข้าทำงานภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เข้าทำงาน (มาตรา 64/2)
2. คนต่างด้าวต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงาน และลักษณะงานที่ทำภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เข้าทำงาน
3. คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานกับนายจ้าง ออกจากงานก่อนครบสัญญาจ้าง ไม่มีสิทธิทำงานกับนายจ้างรายอื่น ยกเว้น
 - 3.1 คนต่างด้าวจะเปลี่ยนนายจ้างได้ต่อเมื่อออกจากงานเพราะความผิดของนายจ้าง หรือได้ชำระค่าเสียหายให้นายจ้างรายเดิมแล้ว (มาตรา 51)
 - 3.2 กรณีคนต่างด้าวมียกเว้นสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้างตามข้อ 3.1 ต้องแจ้งเพื่อทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม (มาตรา 52) และต้องแจ้งต่อนายทะเบียนทุกครั้งที่ยื่นเปลี่ยนนายจ้าง
4. กรณีคนต่างด้าวไม่มีสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้างหรือมีสิทธิเปลี่ยนนายจ้าง แต่ไม่ทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายใน 30 วัน ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ออกจากงานหรือพ้นกำหนดเวลา 30 วัน แล้วแต่กรณี และให้ถือว่า การได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง (มาตรา 53)

5. คนต่างด้าวมาทำงานแล้วเกิดเหตุในกรณีดังต่อไปนี้ (มาตรา 50)

5.1 กรณีนายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด เฉพาะที่ไม่ใช่ความผิดของคนต่างด้าว และคนต่างด้าวประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่น ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน อาจจัดให้คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่นายจ้างไม่รับเข้าทำงาน แต่ระยะเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามสัญญา นำคนต่างด้าวมาทำงาน

5.2 กรณีคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง หากเป็นความผิดของนายจ้างให้คนต่างด้าวสามารถเปลี่ยนไปทำงานกับนายจ้างรายอื่นได้ ภายใน 30 วัน

6. ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และนายจ้างเรียกรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว เว้นแต่ค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน ได้แก่ ค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นทำนองเดียวกันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา 42 และมาตรา 49)

ข้อ 3 - 6 ใช้กับคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานตามระบบ MOU

ความผิดและโทษ

1.

คนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับ
อนุญาตให้ทำงาน หรือทำงาน
นอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ เป็นการ
ฝ่าฝืนมาตรา 8 ต้องระวางโทษ ปรับ
ตั้งแต่ 5,000 - 50,000 บาท
(มาตรา 101)

2.

คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาต
ให้ทำงานไม่แจ้งให้นายทะเบียน
ทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงาน
ของนายจ้างและลักษณะงานหลักที่ทำ
เป็นการฝ่าฝืน มาตรา 64/2
ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
20,000 บาท
(มาตรา 119/1)

3.

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต
ให้ทำงานไม่สามารถแสดง
ใบอนุญาตทำงานต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือนายทะเบียนภายใน
ระยะเวลาอันสมควร เป็นการฝ่าฝืน
มาตรา 68 ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
(มาตรา 120)

คำแนะนำการทำงานในประเทศไทย

1

ห้ามทำผิดกฎหมาย เช่น ห้ามเล่นการพนัน ครอบครองอาวุธ ขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่หรือขับขี่ขณะเมาสุรา

พกพาใบอนุญาตทำงานติดตัวตลอดเวลาที่ทำงาน

2

3

มีมารยาทในการใช้บริการสาธารณะ เช่น ไม่แย่งขึ้นรถโดยสาร ไม่สูบบุหรี่ในที่ห้ามสูบและที่สาธารณะ

ไม่ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ

4

5

ศึกษา เรียนรู้ที่จะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การเรียนภาษาไทย

ไม่หลงเชื่อผู้ที่แอบอ้างว่า สามารถช่วยเหลือให้อยู่หรือทำงานในประเทศไทย หรือดำเนินการเรื่องเอกสาร เช่น พาสปอร์ต วีซ่า

6

7

ศึกษาวินัยการจราจรในประเทศไทย เช่น ป้ายจราจรต่างๆ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

การปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน

ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายและหญิงโดยเท่าเทียมกันในการจ้างงาน เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้

เวลากำหนดพัก

งานทุกประเภท ไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน หรือตามที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันไว้ แต่ต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมง/สัปดาห์

งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน หรือตามที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันไว้ แต่ต้องไม่เกิน 42 ชั่วโมง/สัปดาห์

การทำงานล่วงเวลา

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างเป็นคราวๆ ไป แต่ถ้าเป็นงานซึ่งต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือเป็นงานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น

การทำงานในวันหยุด

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง เว้นแต่งานที่ต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน และงานฉุกเฉิน หรือกิจการโรงแรมสถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม หรือสถานพยาบาล นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น และชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา และการทำงานในวันหยุด รวมแล้วต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมง/สัปดาห์

เวลาพัก

ไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง หลังจากลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 5 ชั่วโมงติดต่อกัน

สำหรับลูกจ้างเด็ก หลังจากทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมงติดต่อกัน ให้มีเวลาพักวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง และใน 4 ชั่วโมงนั้นให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กได้มีเวลาพักตามสมควร

วันหยุด

วันหยุดประจำปีสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์

วันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่า 13 วัน/ปี โดยรวมวันแรงงานแห่งชาติ

ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน/ปี

วันลา

ลาป่วย ได้เท่าที่ป่วยจริง ได้รับค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 30 วันทำงาน/ปี

ลากิจ ลูกจ้างมีสิทธิลา ได้ปีละไม่น้อยกว่า 3 วันทำงาน โดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน 3 วันทำงานต่อปี

วันลาเพื่อคลอดบุตร ลูกจ้างหญิงมีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตรครรภ์หนึ่ง ไม่เกิน 98 วัน นับรวมวันลาเพื่อตรวจครรภ์ก่อนคลอดบุตร และนับรวมวันหยุดที่มีระหว่างวันลาด้วย โดยได้รับค่าจ้างเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 45 วัน

ค่าจ้าง

ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้ถูกต้อง และตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่น ที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้าง

(2) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้าง นอกจาก (1) ให้จ่ายตามกำหนดเวลาที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน

(3) ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด และเงินที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่าย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด และเงินที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่าย ตามที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้แก่ลูกจ้าง ภายใน 3 วัน นับแต่วันที่เลิกจ้าง

ค่าล่วงเวลา

วันทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงตามจำนวนที่ทำ หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้

วันหยุด ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 3 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงตามจำนวนที่ทำ หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้

ค่าชดเชย

นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างเมื่อเลิกจ้างลูกจ้างโดยไม่มีความผิดในอัตรารตามกำหนดไว้ในกฎหมาย

นายจ้างมีสิทธิเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย

ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง
- (2) จงใจให้นายจ้างได้รับความเสียหาย
- (3) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (4) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของนายจ้าง อันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และนายจ้างได้เตือนเป็นหนังสือแล้ว ทั้งนี้ หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงนายจ้างไม่จำเป็นต้องเตือน
- (5) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่น หรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (6) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณี (6) ถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ต้องเป็นกรณีที่สาเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงาน ประมงทะเล พ.ศ. 2557 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

**ในกิจการประมงทะเลที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป นายจ้างต้องปฏิบัติ
ดังต่อไปนี้**

1. ห้ามหักค่าจ้างลูกจ้างยกเว้นเป็นการหักตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
2. ห้ามเรียกหรือรับหลักประกันจากลูกจ้าง เว้นแต่เป็นงานตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง
3. ห้ามรับลูกจ้างอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงาน
4. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ในระหว่างการทำงาน 24 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 77 ชั่วโมงในระยะเวลาการทำงาน 7 วัน
5. ต้องจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกัน จำนวนสองฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ
6. ต้องนำตัวลูกจ้างไปรายงานตัวต่อพนักงานตรวจแรงงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นับแต่วันทำสัญญาจ้าง
7. ในกรณีที่มิใช่ลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป นายจ้างต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ และส่งสำเนาทะเบียนลูกจ้างภายใน 30 วัน นับแต่วันเริ่มจ้างลูกจ้างเข้าทำงาน
8. นายจ้างต้องจัดทำเอกสารการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดไว้ที่สถานที่ทำงาน โดยระบุชื่อ-สกุล ตำแหน่งหน้าที่ในงานประมงทะเล อัตราค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด และให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารไว้เป็นหลักฐานเมื่อมีการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด
9. การจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง เงินส่วนแบ่งให้จ่ายตามที่ตกลงกันแต่ต้องไม่เกิน 3 เดือนต่อหนึ่งครั้ง หากผิดนัดการจ่าย ให้นายจ้างจ่ายดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี ในกรณีจึงใจผิดนัดไม่จ่ายเงินให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มให้แก่ลูกจ้างร้อยละ 15 ของเงินที่ค้างในทุกลูกจ้าง

10. การจ่ายเงินเป็นรายเดือน ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันคูณ 30 วัน

11. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดผ่านบัญชีธนาคารของลูกจ้าง โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของลูกจ้าง

12. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปีในปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถ้าให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดให้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 1 เท่า

13. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยได้รับค่าจ้างปีหนึ่งไม่เกิน 30 วันทำงาน

14. ต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าจ้างขั้นต่ำกรณีที่ ลูกจ้างไปตกค้างอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากทำงานให้นายจ้าง

15. ต้องดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับสถานที่ที่รับลูกจ้างเข้าทำงานในกรณีเรืออับปางลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือเสียชีวิต หากหน่วยงานราชการเป็นผู้ส่งตัวลูกจ้างกลับให้มีสิทธิไต่เบี่ยเงินที่ได้จ่ายไปคืนจากนายจ้าง

16. นายจ้างต้องจัดให้มีอาหารและน้ำดื่มที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ห้องส้วม เวชภัณฑ์และยาที่เพียงพอเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานและระยะเวลาที่ลูกจ้างอยู่บนเรือ

17. นายจ้างซึ่งทำประมงนอกน่านน้ำไทย ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือระบบการสื่อสารผ่านดาวเทียม ที่รองรับการส่งข้อความได้ไม่ต่ำกว่า 1 เมกะไบต์ (MB) ต่อคนต่อเดือน เพื่อให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของลูกจ้างทั้งหมดบนเรือสามารถเข้าถึงและใช้ในการติดต่อหรือประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือญาติ ได้ตลอดเวลา โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย หากอุปกรณ์ดังกล่าวไม่สามารถใช้งานได้ นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์อื่นทดแทน จนกว่าจะซ่อมแซมหรือแก้ไขอุปกรณ์

18. ให้นายจ้างให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือ สุขภาพ อนามัย สภาพความเป็นอยู่ และอุปกรณ์ความปลอดภัยบนเรือก่อนทำงาน

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กำหนดให้คนต่างด้าว
ที่อยู่ในราชอาณาจักรเกิน 90 วัน ต้องรายงานตัวแจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงาน
ตรวจคนเข้าเมืองทุก 90 วัน

บทกำหนดโทษ

กรณีหากคนต่างด้าว ซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรเกิน 90 วัน ต้องรายงานตัว
แจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงานตรวจคนเข้าเมืองทุก 90 วัน โดยหากคนต่างด้าวไม่มา
รายงานตัวทุก 90 วัน มีหลักเกณฑ์ข้อควรรู้และโทษ ดังนี้

1. การรับแจ้งที่พักอาศัย กรณีคนต่างด้าวอยู่เกิน 90 วัน มิใช่เป็นการ
ขออยู่ต่อในราชอาณาจักร
2. เมื่อคนต่างด้าวเดินทางออกนอกราชอาณาจักร เมื่อเดินทางกลับมา
ให้เริ่มนับเวลา 90 วัน ใหม่ทุกกรณี
3. คนต่างด้าวผู้ใดอยู่เกินกว่า 90 วัน ไม่แจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือแจ้งช้ากว่าที่กำหนด ต้องมารายงานตัวด้วยตนเอง และเสียค่าปรับ
จำนวน 2,000 บาท หรือคนต่างด้าว
ถูกจับกุมตัวมาไม่ว่ากรณีใดๆ ต้องเสียค่าปรับ
จำนวน 4,000 บาท

การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย

หากประสบปัญหาระหว่างการทำงานในประเทศไทย สามารถติดต่อขอรับ
ความช่วยเหลือหน่วยงานดังต่อไปนี้

1

สถานเอกอัครราชทูต
แห่งราชอาณาจักรกัมพูชา
ประจำประเทศไทย
518/4 ถนนประชาอุทิศ
(ซอยรามคำแหง 39)
เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

2

เหตุด่วนเหตุร้าย
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
แจ้งสายด่วน
Hot Line 191

3

เจ็บป่วยฉุกเฉิน
สถาบันการแพทย์
ฉุกเฉินแห่งชาติ
แจ้งสายด่วน
Hot Line 1669

4

การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย
ส่วนของกระทรวงแรงงาน

- ประสบปัญหาด้านแรงงานติดต่อ
กระทรวงแรงงาน สายด่วน **Hot Line 1506**
- แจ้งข้อร้องเรียนการจ้างงานไม่เป็น
ธรรม www.labour.go.th/helpme หรือ
Hot Line 1546

• ขอคำปรึกษาแนะนำ ประสานจัดหา
ที่พักชั่วคราวระหว่างรอการช่วยเหลือจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ศูนย์ร่วมบริการช่วย
เหลือแรงงานต่างด้าว 10 ศูนย์ ที่ประจำ
ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด ดังนี้

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสมุทรปราการ โทร. 0 2395 5991-2

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสมุทรสาคร โทร. 0 3446 9327

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดชลบุรี โทร. 0 3839 8057

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดเชียงใหม่ โทร. 09 8123 4250

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดตาก โทร. 0 5556 3639-40

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดขอนแก่น โทร. 0 4333 0197-9 ต่อ 24

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดนครราชสีมา โทร. 08 6468 7563

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดระนอง โทร. 09 3795 8855

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร. 08 8752 5925

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสงขลา โทร. 08 8591 0091

5

กรณีเดินทางเข้า
หรือ ออก นอกประเทศ
สำนักงานตำรวจ
ตรวจคนเข้าเมือง

Hot Line 1178

6

กรณีถูกละเมิดสิทธิ
ติดต่อสายด่วน
สำนักงานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

Hot Line 1377

7

หากสงสัยหรือพบเห็นการค้ำมนุษย์
ติดต่อสายด่วน ศูนย์ช่วยเหลือสังคม
กระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์

Hot Line 1300

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ពលករមនុស្សដែល បានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការនៅប្រទេសថៃ

មាតិកា

ចំណេះដឹងទូទៅអំពីប្រទេសថៃ	27
កិច្ចសន្យាជួល	32
ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗ	34
វិន័យ សុវត្ថិភាព និងអនាម័យ	35
ច្បាប់ បម្រាម និងការគាំពារពលករ	38
ការសុំជំនួយនៅក្នុងប្រទេសថៃ	48

ចំណេះដឹងទូទៅអំពីប្រទេសថៃ

ឈ្មោះប្រទេសជាផ្លូវការ	ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (Kingdom of Thailand)
រាជធានី	បាងកក (Bangkok)
ផ្ទៃដី	513,115 គីឡូម៉ែត្រការ៉េ
ព្រំដែន	ព្រំដែននៅទិសខាងជើងជាប់ជាមួយសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ និងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទិសខាងត្បូងជាប់ប្រទេសម៉ាលេស៊ី និងទិសខាងលិចជាប់សាធារណរដ្ឋនៃសហភាពភូមា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ។
ប្រជាជន	ប្រហែល 66 លាននាក់ (ឆ្នាំ 2018)
ភាសាផ្លូវការ	ភាសាថៃ
ទង់ជាតិ	ជាទង់ជាតិបីពណ៌ ពណ៌ក្រហមតំណាងឲ្យជាតិ ពណ៌សតំណាងឲ្យសាសនា និងពណ៌ខៀវតំណាងឲ្យព្រះមហាក្សត្រ
រូបិយប័ណ្ណ	បាត (THB)
ការគ្រប់គ្រង	ប្រទេសថៃគ្រប់គ្រងដោយរបបប្រជាធិបតេយ្យដែលមានព្រះមហាក្សត្រជាប្រមុខ
សាសនា	ប្រជាជនថៃកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាប្រភេទ 95% សាសនាអ៊ីស្លាម 4% សាសនាគ្រិស្ត និងសាសនាផ្សេងៗទៀត 1%។
ថ្លៃឈប់សម្រាក និងការធ្វើការ	មន្ត្រីរាជការធ្វើការចាប់ពីថ្ងៃច័ន្ទដល់ថ្ងៃសុក្រ ហើយឈប់សម្រាកថ្ងៃសៅរ៍ និងអាទិត្យ ព្រមទាំងថ្ងៃបុណ្យជាតិ ចំណែកក្រុមហ៊ុនឯកជនភាគច្រើនឈប់ថ្ងៃអាទិត្យ និងថ្ងៃបុណ្យជាតិ។

ភូមិសាស្ត្រ

ប្រទេសថៃស្ថិតនៅក្នុងភូមិភាគអាគ្នេយ៍ ក្នុងបរិវេណដែលមានឈ្មោះថា “ឧបទ្វីបឥណ្ឌូចិន” មានន័យថាជាផ្ទៃដីដែលផ្សារភ្ជាប់រវាងផ្ទៃដីព័រគីភាគខាងលិចនៃប្រទេសឥណ្ឌា និងខាងកើតនៃប្រទេសចិន។ ជាប្រទេសដែលស្ថិតនៅមាត់ទ្វីប ដែលមានផ្ទៃដីជាប់សមុទ្រទាំងពីរជាន់កើតឡើងសមុទ្រឥណ្ឌូចិន និងសមុទ្រអាន់ដាម៉ាន។

លក្ខខណៈអាកាសធាតុ

អាកាសធាតុនៃប្រទេសថៃភាគច្រើនជាអាកាសធាតុត្រូពិចក្តៅហើយសើម។ អាកាសធាតុនឹងក្តៅខ្លាំងក្នុងខែមេសា ខសភាដែលជាដូវក្តៅ។ ចាប់ពីពាក់កណ្តាលខែសីហាដល់តុលាដែលជាដូវវស្សា។ រីឯរដូវរងារគឺចាប់ពីខែធ្នូដល់ពាក់កណ្តាលខែមីនាអាកាសធាតុនឹងស្ងួតហើយត្រជាក់ លិកលង្វែតភ្លៀងតិចតួចខាងត្បូងដែលមានអាកាសធាតុក្តៅហើយសើមពេញមួយឆ្នាំ ទីបំផុតមានតែរដូវក្តៅ រដូវក្តៅ និងរដូវវស្សា។

សង្គ្រោះនិងវប្បធម៌នៃប្រទេសថៃ

សង្គ្រោះថៃជាសង្គ្រោះដែលមានវប្បធម៌ចម្បងៗ ជនជាតិសាសនា និងវប្បធម៌ តែងតែរួមបញ្ចូលគ្នាមានយ៉ាងល្អបំផុត។ ជីវិតយុគលាយជាវប្បធម៌មួយមានលក្ខណៈពិសេសរបស់ខ្លួន។ ប្រជាជនថៃស្រឡាញ់សិក្សា ប្រកាន់តែជាប់នូវសាសនា ព្រះមហាក្សត្រ មានទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីល្អឆ្លងជំនាន់ជាតិមួយច្រើនប្រហាក់ប្រហែលនឹងខ្លួន។ មានការគោរពបូជាសាសនា មិនចូលចិត្តការប្តឹងអំពើហិង្សា ចូលចិត្តការរៀនសូត្រយ៉ាងស្រួលស្រាយ រស់នៅដោយងាយស្រួលមានភាពរីករាយ កំចាត់ជនបរទេស ជាពិសេសប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ាន។ បច្ចុប្បន្ន ដោយការផ្តល់សេចក្តីជួយសង្គ្រោះ និងបច្ចេកវិទ្យាផ្សេងៗ ដែលមានការអភិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័ស ភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដំណើរ និងបន្តលាស់ប្តូរវប្បធម៌នៃការហូបចុក ជីវិតក៏ត្រូវបានផ្តល់សេចក្តីប្រកួតប្រជែងនៅខុសៗទាំងក្នុងក្រុង និងជនបទ។

សង្គ្រោះថៃជាសង្គ្រោះដែលរាប់អានសាច់ញាតិ គោរពបូជាសាសនាដែលខ្លួនស្រឡាញ់រាប់អាន មានការរួមសាមគ្គីគ្នាយ៉ាងរឹងមាំ ជាពិសេសសង្គ្រោះជនបទដែលមានប្រជាជនជីវិតស្រួលតាមឱកាសផ្សេងៗដូចជា ការធ្វើបុណ្យចូលឆ្នាំថ្មីមីដ៏មុប្បិដ្ឋទិសដល់បុព្វជនដែលបានចាកស្ថានទៅហើយ ការជូនកាដូ និងការសុភមង្គលសុំពរជ័យពីមាតាបិតា និងសាច់ញាតិចាស់ទុំ។

ការសម្របសម្រួលការងាររបស់ជនជាតិថៃ

1. ជនជាតិថៃសាកសួរគ្នា និងសម្តែងការគោរពដោយការសព្វព្រមជាមួយនិយាយពាក្យថា “សាវ៉ាត់ខី”។
2. ជនជាតិថៃតែងតែព្យាយាមឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដែលតំណាងឱ្យភាពជាមិត្ត ទោះបីមិនដែលស្គាល់គ្នាក៏ដោយ។
3. ពេលដែលបាន ភ្លេងជាតិ គួរក្រោកឈរដើម្បីជាការផ្តល់កិត្តិយស និងគោរពជាតិ។
4. ពេលដែលមាន ភូមិភាគសម្បទានកិត្តិយសនៃព្រះមហាក្សត្រ ក្នុងរាងកូន មហាសុរេ ឬអង្គការពាណិជ្ជកម្ម គួរបំភ្លឺនាគួរដំបូលឡើងដើម្បីបង្ហាញការគោរពដល់ ព្រះមហាក្សត្រ។
5. គួរដោះស្រពៃណីពេលចូលក្នុងផ្ទះ ឬកន្លែងដែលពិធីសាសនា ដូចជា កុដប្រាំបី ជាដើម។
6. ពេលទទួលបានការគោរពអញ្ជើញឬទៅលេងអូនកណ្តាម្នាក់ គួរតែបែងចែកអាយុយើងនូវទឹកចិត្ត និងភាពជាមុខសំខាន់ៗ៖
7. ជនជាតិថៃហ៊ុយមានគុណដោយឈ្មោះពិត ពេលដែលជិតស្និទ្ធជុំគ្នាហ៊ុយទីបហ៊ុយ យល់ឈ្មោះក្រៅដោយមានពាក្យ “យុន” នាំមុខឈ្មោះជាការសុភាព។
8. ជនជាតិថៃចូលចិត្តទទួលបានអាហារដោយប្រើស្បែកបញ្ចុក និងសម។
9. ជនជាតិថៃផ្ទុយដល់ការគោរពសម្លាប់អ្នកដទៃជាង និងមនុស្សសំខាន់ៗ។
10. ពេលហូបអាហារជុំគ្នា ជនជាតិថៃផ្ទុយដល់កិត្តិយសឱ្យអ្នកអាហារយុត្តិធម៌ជាងហូបមុន។

សកម្មភាពដដែលមិនគួរធ្វើ

1.	មិនត្រូវសម្តែងចេញនូវអាកប្បកិរិយាប្រមាថមើលងាយ អង្គភាពដែលទាក់ទងនឹងជាតិ សាសនា និងព្រះមហាក្សត្រ។
2.	ព្រះពុទ្ធរូបជាវត្ថុដែលជនជាតិថៃផ្តល់ការគោរពបូជា មិនគួរធ្វើអ្វីដែលសម្តែងចេញដល់ការប្រមាថមើលងាយ ដូចជាការជិះជាន់ ឬយកទៅតំកល់ទុកនៅកន្លែងមិនសមស្រប។
3.	ជនជាតិថៃចាត់ទុកក្បាលជារបស់ខ្ពស់ ដូច្នេះមិនគួរចាប់លេង ឬហុចរបស់លើក្បាលដែលជាការមិនសុភាព។
4.	ជនជាតិថៃចាត់ទុកជើងជារបស់ទាប ដូច្នេះមិនគួរប្រើជើងចង្អុល គាស់ ឬដើរកន្លងអ្នកផ្សេង ឬរបស់ផ្សេងៗដូចជាអាហារ សៀវភៅជាដើម។
5.	មិនគួរស្លៀកពាក់ខោអាវពណ៌ខ្មៅក្នុងពិធីមង្គលផ្សេងៗ ដូចជា អាពាហ៍ពិពាហ៍ សួរសុខទុក្ខអ្នកជម្ងឺ ថ្ងៃខួបកំណើតជាដើម។
6.	មិនគួរសម្តែងមេត្រីភាពស្នេហាដោយការអោប ឬថើបនៅក្នុងកន្លែងសាធារណៈ ឬតំបន់គោរពសាសនា។
7.	មិនគួរតែងខ្លួនមិនសមស្រប ដូចជា ស្លៀកខ្លី ឬអាវបើកស្មារនៅកន្លែងគោរពសាសនា ឬកន្លែងសំខាន់ៗ។
8.	មិនគួរធ្វើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដទៃទទួលភាពអាម៉ាសនៅកន្លែងសាធារណៈ ឬនៅមុខសាធារណៈជន។
9.	មិនគួររាក់ទាក់ជនជាតិថៃ ជាពិសេសស្ត្រី ដោយការអោបឬថើប។
10.	មិននិយាយគ្នា ឬទំពារអាហារឮៗពេលទទួលទានអាហារ។

កិច្ចសន្យាជួល

កិច្ចសន្យាជួលប្រៀបដូចជាគោលការណ៍ក្នុងការអនុវត្តការងារ ត្រូវមានឲ្យយល់ច្បាស់ និងអនុវត្តតាមយ៉ាងភ្ជាប់គ្នា។ សិក្សាសេចក្តីលម្អិត និងលក្ខណៈការធ្វើការឲ្យជាក់ច្បាស់ដូចខាងក្រោមនេះ៖

1. កិច្ចសន្យាជួលត្រូវប្រាប់ពីតំណែងនៃការងារ និងប្រាក់ឈ្នួល (ត្រូវមិនទាបជាងបៀវត្សរ៍អប្បបរមា) ហើយត្រូវប្រាប់ពីថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាងមួយដងក្នុងមួយខែ។
2. ត្រូវប្រាប់ពីរយៈពេលការជួលច្បាស់លាស់ថាជាកិច្ចសន្យាជួល 1 ឆ្នាំ ឬ 2 ឆ្នាំ ព្រមទាំងបញ្ជាក់ពីទីតាំងកន្លែងធ្វើការ។
3. ម៉ោងធ្វើការធម្មតាមួយថ្ងៃមិនលើសពី 8 ម៉ោង។ ការងារដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពធ្វើការមិនលើសពី 7 ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ បើសិនជាធ្វើការលើសម៉ោងដែលបានកំណត់នេះតុល្យបង់ប្រាក់ជាថ្លៃធ្វើការថែមម៉ោង។ មួយសប្តាហ៍ធ្វើការ 6 ថ្ងៃ។
4. ថៅកែត្រូវឲ្យពលករឈប់រៀងរាល់សប្តាហ៍តែបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលធម្មតា មួយសប្តាហ៍ 1 ថ្ងៃ និងឈប់ថ្ងៃបុណ្យជាតិដោយនៅតែបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលក្នុងមួយឆ្នាំ 13 ថ្ងៃ។ ពេលធ្វើការបានគ្រប់មួយឆ្នាំ ថៅកែត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យពលករឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដោយបានទទួលប្រាក់ឈ្នួល មិនតិចជាង 6 ថ្ងៃ។
5. បើសិនជាថៅកែឲ្យពលករធ្វើការលើសពេលធម្មតា ថៅកែត្រូវផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃធ្វើការលើសម៉ោងក្នុងអត្រាមិនតិចជាង 1.5 ដង ដោយគិតតាមថ្លៃឈ្នួលក្នុងមួយម៉ោងនៃម៉ោងធ្វើការធម្មតា ហើយបើសិនជាថៅកែឲ្យពលករធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក ត្រូវផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាង 2 ដងនៃអត្រាជួលធម្មតា។
 - 5.1 ទទួលបានថ្នល់ឈ្មួញ ១ ដងនៃតំលៃថ្លៃជួលធម្មតាក្នុងមួយម៉ោង ក្នុងករណីមានសិទ្ធិបានទទួល តំលៃឈ្មួញក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក
 - 5.2 បានទទួលថ្នល់ឈ្មួញ ២ ដងនៃតំលៃថ្លៃជួលធម្មតាក្នុងមួយម៉ោង ក្នុងករណីមិនមានសិទ្ធិបានទទួល តំលៃឈ្មួញក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក

6. ចៅកែយល់ព្រមផ្តល់អាហារឱ្យពលកររាល់ថ្ងៃ ក្នុងមួយថ្ងៃ 3 ពេល ដោយតម្លៃផ្សេងៗត្រូវគិតតាមភាពសមស្របរវាងចៅកែ និងពលករ។
7. ចៅកែយល់ព្រមផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅដែលមានសុវត្ថិភាព និងត្រូវតាមក្បួនអនាម័យដល់ពលករដោយតម្លៃផ្សេងៗត្រូវគិតតាមភាពសមស្របរវាងចៅកែ និងពលករ។
8. ចៅកែយល់ព្រមឱ្យមានការព្យាបាលដល់ពលកររហូតដល់អស់កិច្ចសន្យាតាមដែលច្បាប់បានប្រកាសកំណត់។
9. ចៅកែនឹងបង់ថ្លៃធ្វើដំណើររបស់ពលករមកប្រទេសថៃ នឹងផ្តល់សេវាដឹកជញ្ជូនពលកររហូតមកដល់កន្លែងស្នាក់នៅ ព្រមទាំងផ្តល់ប្រាក់ការធ្វើដំណើរត្រលប់ទៅស្រុកពេលដែលពលករបញ្ចប់កិច្ចសន្យា លើកលែងតែករណីដែលកើតពីការធ្វើខុសរបស់ពលករ ឬពលករជាអ្នកលះបង់កិច្ចសន្យាជួលដោយខ្លួនឯង។
10. ពលករត្រូវស្តាប់បង្គាប់ និងអនុវត្តតាមច្បាប់ទម្លាប់របស់ក្រុមហ៊ុន ដែលបានកំណត់ឡើងក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់ និងគោរពតាមប្រពៃណីទំនៀមទម្លាប់ថៃ។ ពលករត្រូវធ្វើការឱ្យចៅកែតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ហាមមិនឱ្យធ្វើការឱ្យអ្នកផ្សេងៗ ពលករមិនត្រូវរួមគ្នាធ្វើបាតុកម្មឬរួមគ្នាធ្វើអំពើខុសច្បាប់។
11. ក្នុងករណីចៅកែចង់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាជួល ចៅកែត្រូវប្រាប់ឱ្យពលករដឹងមុនចំនួន 1 ខែ ឬបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួល 1 ខែជំនួសឱ្យការបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ឬធ្វើតាមរបៀបរបស់ច្បាប់ការងារនៃប្រទេសថៃ។ ចៅកែត្រូវចេញប្រាក់ថ្លៃធ្វើដំណើរឱ្យពលករពេលត្រលប់ទៅប្រទេសខ្លួន។ ក្នុងករណីដែលពលករចង់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាមុនពេលកំណត់ ត្រូវប្រាប់ចៅកែមុន 1 ខែ និងត្រូវចេញថ្លៃធ្វើដំណើរដោយខ្លួនឯង។
12. ចៅកែត្រូវជម្លាសពលករទៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព ករណីកើតហេតុការណ៍មិនគម្លីដូចជា គ្រោះធម្មជាតិ ចលាចល ការចម្បាំង ឬសង្គ្រាមជាដើម។ បើសិនស្ថានភាពមិនអំណោយផលក្នុងការធ្វើការ ចៅកែត្រូវបញ្ជូនពលករត្រលប់ទៅកាន់ប្រទេសកំណើតដោយចៅកែជាអ្នកចេញថ្លៃធ្វើដំណើរទាំងអស់ ចំណែកលក្ខខណ្ឌផ្សេងដែលមិនមានក្នុងកិច្ចសន្យានឹងដោះស្រាយតាមច្បាប់។

ក្នុងករណីធ្វើការលើទូកនេសាទសមុទ្រ ត្រូវប្រើកិច្ចសន្យាជួលការងារនេសាទសមុទ្រ (សេចក្តីលម្អិត ទំព័រ 21 និង 22)។

ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗ

ពលករមកទេសដែលចូលមកធ្វើការតាម MOU ដែលត្រូវចូលក្នុងប្រព័ន្ធសុខុមាលភាពសង្គម បានទទួលសិទ្ធិប្រយោជន៍ដូចតទៅនេះ (បោះពុម្ពលើកទី 2) ព.ស 2562

1. មូលនិធិសុខុមាលភាពសង្គម ចៅកែត្រូវចុះឈ្មោះពលករជាអ្នកធានារ៉ាប់រងក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃ រាប់ចាប់ពីចៅកែទទួលពលករមកធ្វើការ។ ចៅកែ និងពលករត្រូវបង់ប្រាក់ចំនួន 5% នៃចំនួនប្រាក់ឈ្នួល ដោយក្នុងមួយខែមិនតិចជាង 1,650 បាត ខ្ពស់បំផុតមិនលើសពី 15,000បាត ដោយរដ្ឋនិងជួយបង់ប្រាក់បន្ថែមទៀតចំនួន 2.75%។

ផលប្រយោជន៍ដែលនឹងទទួលបាន 7 ករណី រួមមាន ករណីឈឺថ្កាត់ ឬជួបឧបត្តិហេតុពិការ ស្លាប់ សម្រាលកូន ចិញ្ចឹមកូន ជរាភាព និងគ្មានការងារធ្វើ (តាមលក្ខខណ្ឌ និងរយៈពេលការបង់ប្រាក់)។

2. មូលនិធិទូទាត់សំណង ចៅកែរបស់ពលករមកទេសជាអ្នកបង់ប្រាក់តែម្នាក់ក្នុងអត្រា 0.2-1% នៃប្រាក់ឈ្នួល ដោយផ្អែកទៅតាមហានិភ័យនៃការងារ ដោយពលករនឹងទទួលបានការគាំពារចាប់តាំងពីថ្ងៃតំបូងដែលធ្វើការឱ្យចៅកែ។

ផលប្រយោជន៍ដែលនឹងទទួលបាន គឺករណីកើតឧបត្តិហេតុ ឬឈឺថ្កាត់ ពិការ ស្លាប់ ឬបាត់ខ្លួន។

ករណីលើកលែងនៃពលករមកទេសដែលមិនបានចូលក្នុងប្រព័ន្ធសុខុមាលភាពសង្គម

ពលករដែលធ្វើការជាអ្នកបម្រើតាមផ្ទះ ធ្វើការដាំដុះ ផលផល ព្រៃឈើ និងចិញ្ចឹមសត្វដែលមិនបានជួលពេញមួយឆ្នាំ ពលករដែលធ្វើការបណ្តោះអាសន្ន ឬតាមរដូវកាល ពលករដែលធ្វើការប្រភេទដើរលក់ ឬលក់តាមតូប នឹងមិនទទួលបានការគាំពារ តែនឹងចូលក្នុងប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រងសុខភាពរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

វិស័យ សុវត្ថិភាព និងអនាម័យ

ចំណុចគួរអនុវត្តដើម្បីសុវត្ថិភាពពេលធ្វើការ

1.	ហាមជក់បារីក្នុងបរិវេណរោងចក្រ លើកលែងតែបរិវេណដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យជក់។	8.	មិនលេងប្រឡែងគ្នាក្នុងកន្លែងធ្វើការ។
2.	ហាមខាកស្ពោះឬទឹកមាត់ដាក់លើឥដ្ឋក្នុងកន្លែងធ្វើការ។	9.	បើសិនជាសំភារៈបរិក្ខារ គ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍ធ្វើការមានការខូចខាតក្នុងពេលអនុវត្តការងារ ត្រូវប្រាប់មេការស្នាម។
3.	ចោលសម្រាបផ្សេងៗក្នុងធុងសម្រាបដែលមានតែប៉ុណ្ណោះ។	10.	បើសិនកើតគ្រោះថ្នាក់ក្នុងពេលអនុវត្តការងារ ត្រូវប្រាប់មេការឱ្យដឹងស្នាម។
4.	ស្លៀកពាក់ឱ្យសមរម្យសមស្របជាមួយការអនុវត្តការងារ។	11.	ពេលធ្វើការរួចត្រូវសម្អាតសំភារៈគ្រឿងចក្រឧបករណ៍និងកន្លែងធ្វើការ។
5.	ត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈនៃសំភារៈបរិក្ខារគ្រឿងចក្រនិងឧបករណ៍ផ្សេងៗឱ្យមានលក្ខណៈសមស្របអនុវត្តការងារ។	12.	ហាមយកឧបករណ៍ផ្សេងៗចេញពីកន្លែងធ្វើការ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត។
6.	មិនប្រើសំភារៈបរិក្ខារ គ្រឿងចក្រ និងឧបករណ៍ផ្សេងៗ បើសិនមិនទាន់បានស្តាប់ការណែនាំពីវិធីការប្រើប្រាស់។	13.	ត្រូវសិក្សា និងអនុវត្តតាមច្បាប់នៃការការពារសុវត្ថិភាពនៅកន្លែងធ្វើការយ៉ាងភ្ជាប់គ្នា។
7.	ពាក់ឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពគ្រប់ពេលវេលា ក្នុងពេលធ្វើការដែលអាចកើតគ្រោះថ្នាក់។		

ការការពារគ្រោះថ្នាក់

1

ការធ្វើការនៅកន្លែងខ្ពស់ត្រូវពាក់ខ្សែក្រវ៉ាត់សុវត្ថិភាព
និងខ្សែរ៉ឺតជំនួយក្នុងពេលធ្វើការ។

2

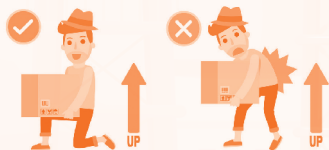
ការការពារគ្រោះថ្នាក់ពីភ្លើងឆក់

- ✦ មិនប្រើសំភារៈ ឬឧបករណ៍ដែលខុសប្រក្រតី
- ✦ មិនប្រើខ្សែភ្លើងគ្មានសំបកដោតខុយ
- ✦ មិនប្រើខ្សែភ្លើងដែលពុក រយះហើយសើម ប្រលាក់ប្រេង ឬខូចគុណភាព
- ✦ សិក្សាពីគ្រោះថ្នាក់នៃអគ្គិសនី
- ✦ ហាមប្រើឧបករណ៍អគ្គិសនីពេលដែលខ្លួនសើម

3

ការលើកនិងបន្លាស់ទីវត្ថុធ្ងន់ដោយសុវត្ថិភាពនិងមិន
ឈឺខ្នង ត្រូវអនុវត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមវិធីការ។

4

ស្វែងយល់ពីវិធីគ្រប់គ្រង ពេលកើតមានភ្លើងឆេះ
និងវិធីការប្រើបំពង់ពន្លត់ភ្លើង។

5

ស្វែងយល់ពីនិមិត្តសញ្ញាសុវត្ថិភាព។

សូមជៀសវាង និងប្រយ័ត្នប្រយោជន៍

1. ការធ្វើការជាមួយគ្រឿងចក្រដែលគ្មានសុវត្ថិភាព
ឬមិនសមស្របជាមួយការងារ។
2. ការចូលទៅក្នុងបរិវេណដែលមានគ្រោះថ្នាក់
ដូចជាបរិវេណដែលគ្រឿងចក្រកំពុងធ្វើការការឈរក្រោមវត្ថុដែល
ព្យួរខ្ពស់ ការដើរក្នុងបរិវេណដែលគ្មានសុវត្ថិភាព។
3. ការត្រួតពិនិត្យឧបករណ៍ ការសម្អាត
ការជួសជុល ឬការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងចក្រដែល
លក់ពុះដំណើរការ ឬកំពុងលើកឡើងខ្ពស់
ឬកំពុងក្តៅខ្លាំង។
4. ការដំណើរការគ្រឿងចក្រភ្លាមៗដោយមិនផ្តល់ស
ញ្ញាដល់អ្នកផ្សេងដែលនៅក្នុងបរិវេណជុំវិញ ឬមិនបានត្រួត
ពិនិត្យសុវត្ថិភាពមុនបញ្ចុះម៉ាស៊ីន។
5. ការមិនប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន ឬប្រើមិនសមស្រប
ឬប្រើមិនត្រឹមត្រូវ ឬស្លៀកពាក់ខោអាវដែលគ្មានសុវត្ថិភាព។

ត្រូវចងចាំថា
“គ្រោះថ្នាក់នឹងមិនអាចកើតឡើង
បើសិនជាគ្រប់គ្នាមានការប្រយ័ត្នប្រយោជន៍
ក្នុងការអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន”

មូលដ្ឋានអនាម័យ

គឺការថែទាំសុខភាពរបស់ខ្លួន ដើម្បីមានសុខភាពរឹងមាំ និងសុខភាពផ្លូវចិត្តល្អៗខាងក្រោមនេះជាការណែនាំដោយមូលនិធិជំនួយការលើកស្ទើងសុខភាព មានដូចតទៅនេះ៖

1. បរិភោគអាហារដែលមានប្រយោជន៍ទាំង 5 ក្រុម។
2. ហាត់ប្រាណម្តង 30 នាទី យ៉ាងតិចមួយសប្តាហ៍ 3 ដងដោយទៀងទាត់។
3. ចេះទប់អារម្មណ៍យ៉ាងសមស្រប។
4. បង្កើតបរិស្ថានល្អទាំងក្នុងផ្ទះ និងសហគមន៍។
5. ចៀសវាងកត្តាហានិភ័យដែលអាចបង្កឱ្យកើតរោគផ្សេងៗ។
6. បញ្ឈប់អំពើអប្បាយមុខ បុរី ស្រា គ្រឿងញៀន ល្បែង និងការប្តូរដៃគូរួមរក្ស។

ច្បាប់ បម្រាម និងការគាំពារពលករ

ព្រះរាជក្រឹត្យកំណត់ការគ្រប់គ្រងការធ្វើការនៃពលករបរទេស ឆ្នាំ 2017
និងចំណុចដែលកែប្រែបន្ថែម

1. ហាមធ្វើការដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត។

2. ហាមធ្វើការផ្សេងក្រៅពីការងារដែលមានសិទ្ធិធ្វើបាន។ ពលករបរទេសធ្វើការបានគ្រប់ប្រភេទដែលច្បាប់បានកំណត់ដែលពលករបរទេសបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការក្នុងប្រភេទការងារនីមួយៗ។

ចំណុចគួរយល់ដឹង និងត្រូវអនុវត្ត

1. ពលករបរទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងពីការចូលធ្វើការក្នុងអំឡុងពេល 15 ថ្ងៃ រាប់ចាប់ពីចូលធ្វើការ (មាត្រា 64/2)។

2. ពលករបរទេសត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកត់ត្រាបានដឹងពីឈ្មោះថៅកែកន្លែងធ្វើការ និងលក្ខណៈការងារក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ រាប់ពីថ្ងៃទីដែលចូលធ្វើការងារ។

3. ពលករបរទេសដែលចេញពីថៅកែចាស់មុនគ្រប់កិច្ចសន្យា មិនអាចទៅធ្វើការជាមួយថៅកែផ្សេងបានទេ លើកលែងតែ

3.1 ពលករបរទេសនឹងប្តូរថៅកែបាននៅពេលលាល់បំបែកការងារព្រោះទំនួលខុសត្រូវរបស់ថៅកែ ឬបានបង់ប្រាក់ថ្លៃខូចខាតដល់ថៅកែចាស់រួចរាល់ហើយ (មាត្រា 51)។

3.2 ករណីពលករមានសិទ្ធិប្តូរថៅកែដូចដែលបានបញ្ជាក់តាមចំណុច 3.1 ហើយនោះ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់អ្នកកាន់កាប់បញ្ជីក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃចាប់ពីចេញពីថៅកែចាស់ (មាត្រា 52)។ និងត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកត់ត្រា រាល់ពេលមានការផ្លាស់ប្តូរថៅកែ។

4. ករណីពលករបរទេសមិនបានទទួលសិទ្ធិប្តូរថៅកែ ឬមានសិទ្ធិតែមិនបានចូលធ្វើការជាមួយថៅកែថ្មីក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃ លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការនឹងត្រូវបញ្ចប់រាប់ចាប់ពីចេញពីថៅកែចាស់បាន 30 ថ្ងៃ ហើយលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យរស់នៅក្នុងប្រទេសថៃក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ដែរដោយផ្អែកតាមច្បាប់នៃការចូលក្នុងស្រុកនៃជនបរទេស (មាត្រា 53)។

5. ពលករបរទេសដែលចូលមកធ្វើការហើយកើតមានហេតុការដូចតទៅនេះ (មាត្រា 50)

5.1 ករណីថ្នាក់មិនទទួលបានពលករចូលធ្វើការ ឬពលករបរទេសចេញពីការងារមិនថាក្នុងករណីណាមួយ ដលៃមិនមែនជាកំហុសរបស់ពលករ ហើយពលករនោះចង់បន្តដើរការជាមួយថ្នាក់ផ្ទៃសង ពលករអាចធ្វើការក្នុងអំឡុងពេល 30 ថ្ងៃចាប់ពីចេញពីថ្នាក់ច្បាប់តម្លៃត្រូវលើសពីលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងកិច្ចសន្យាដើមនោះទេ។

5.2 ប៊ីសិនជាពលករមិនព្រមធ្វើការជាមួយថ្នាក់ច្បាប់ ឬប៊ីសិនជាគិតពីកំហុសរបស់ថ្នាក់ច្បាប់ ពលករអាចបដិសេធការធ្វើការជាមួយថ្នាក់ច្បាប់ក្នុងអំឡុងពេល 30 ថ្ងៃ។

6. ហាមមិនឱ្យអ្នកដលៃមានតួនាទីនាំពលករបរទេសមកធ្វើការ ឬថ្នាក់ទ្រាំប្រាក់ពីពលករលើកលែងតែវាជាថ្នាក់ដលៃថ្នាក់បែងចែកឱ្យពលករមុន ដូចជាថ្នាក់លើលិខិតអនុញ្ញាតដលៃពិនិត្យសុខភាព ថ្នាក់លើលិខិតអនុញ្ញាត និងផ្សេងៗទៀតដលៃដូចនឹងចុះហាងកំណត់ (មាត្រា 42 និងមាត្រា 49)។

ចំណុច 3 - 6 ប្តីជាមួយពលករបរទេសដលៃចូលមកធ្វើការតាមប្រព័ន្ធ MOU

កំហុស និងការដាក់ទោស

1.

ពលករបរទេសដែលធ្វើការដោយ
គ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ឬធ្វើការ
រងគ្រោះក្នុងតំបន់ទំនាបបង្គោល
ហាន ជាការលុបបំបាត់មាត្រា 8
ត្រូវពិន័យចាប់ពី 5,000 – 50,000
បាត (មាត្រា 101)។

2.

ពលករបរទេសដែលមានអនុញ្ញាត
ឲ្យធ្វើការ តម្លៃមានផ្ទះលំនៅដ្ឋាន
ដល់អ្នកកាន់បញ្ញត្តិពីឈ្មោះថ្នាក់
ក្នុងផ្ទៃធ្វើការ និងលក្ខខណៈនៃការងារ
ជាការលុបបំបាត់មាត្រា 64/2
ត្រូវពិន័យមិនលើសពី 20,000 បាត
(មាត្រា 119/1)។

3.

ពលករបរទេសដែលមានលិខិតអនុញ្ញាត
ឲ្យធ្វើការ តម្លៃអាចបង្កហាន
លិខិតអនុញ្ញាតធ្វើការចំពោះបុគ្គលិក
រដ្ឋបាល ឬអ្នកកាន់បញ្ញត្តិក្នុងពេល
សមស្រប ជាការលុបបំបាត់មាត្រា 68
ត្រូវពិន័យជាប្រាក់មិនលើសពី 5,000 បាត
(មាត្រា 120)។

ការណែនាំអំឡុងពេលធ្វើការក្នុងប្រទេសថៃ

1

ហាមធុរ្តិ៍អំពីខុសច្បាប់ ដូចជា ការលង់លុបដៃសីលធម៌
មានអារម្មណ៍យកមានការអនុញ្ញាត
ឬប្រតិបត្តិក្នុងពេលសុំរំលឹក។

យកលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើការជាប់ខ្លួនរហូត។

2

3

មានអាកប្បកិរិយាល្មោចក្នុងការប្រើប្រាស់សាធារណៈ
ដូចជា មិនដណ្តើមគ្នាឡើងឡានក្នុង
មិនជក់ហ្នឹងក្នុងតំបន់ហាមជក់
និងទឹកក្នុងតំបន់សាធារណៈ។

មិនបន្ទុកលំបាកសាធារណៈ។

4

5

សិក្សា និងស្វែងយល់ពីការប្រើប្រាស់
ពេលវេលាទំនេរឆ្លើយតបយ៉ាងរហ័សដូចជា
ការរៀនភាសាថៃ។

មិនជឿទុកចិត្តអ្នកដទៃអះអាងថា
អាចជួយឲ្យយាងឆ្លើយតប ឬធ្វើការនៅប្រទេសថៃ
ឬដំណើរការតំណក់សារ ដូចជាលិខិតឆ្លងដែន
វិសាជាដើម។

6

7

សិក្សាពីនីតិវិធីចរាចរណ៍នៃប្រទេសថៃ
ដូចជាសូលាកចរាចរណ៍ផ្សេងៗ។

ព្រះរាជក្រឹត្យតាំងពលករ ឆ្នាំ 1982

ការបុរេបតិបត្តិយ៉ាងសុមិភាព

ថ្នាក់តុលាការបុរេបតិបត្តិយ៉ាងសុមិភាពរវាងពលករដែលជាស្ត្រីនិងបុរស លីកលងៃតលៃ ក្នុងឈ្មោះការងារដែលមិនអាចអនុវត្តបានទាំងពីរភេទ។

ម៉ោងធ្វើការធម្មតា

ការងារគួរបំប៉នបុរស មិនលើសពី 8 ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ឬតាមដែលថ្នាក់ និងពលករព្រមព្រៀងគ្នា តម្លៃតុលាការលើសពី 48 ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ការងារដែលអាចកើតគ្មានកំរិតសុខភាព ឬគ្មានសុវត្ថិភាព មិនលើសពី 7 ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ឬតាមថ្នាក់ និងពលករព្រមព្រៀងគ្នា តម្លៃតុលាការលើសពី 42 ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ការធ្វើការចម្ងាយ

ត្រូវមានទទួលការយល់ព្រមពីពលករ តម្លៃសិនជាការងារនោះត្រូវធ្វើជាប់គ្នាមិនអាច ឈប់បាន ឬបើឈប់នឹងបង្កការខូចខាតដល់ការងារនោះ ថ្នាក់អាចឲ្យពលករធ្វើការចម្ងាយ តាមភាពចាំបាច់។

ការធ្វើការក្នុងថ្ងៃដែលសម្ងាត់

ត្រូវមានទទួលការយល់ព្រមពីពលករ លីកលងៃតដោយការងារដែលចាំបាច់ ត្រូវធ្វើឲ្យយូរឬស្រប បើឈប់នឹងបង្កការខូចខាតដល់ការងារនោះ និងការងារបន្តទាន់ ឬជាការងារសណ្តាប់តាម មហាសុរេ ការងារដឹកជញ្ជូន ភាពជឿជាក់មាន ហាងលក់ភស្តុតាង អង្គការ សមាគម ឬមនុស្សធម៌ជាដើម។ ថ្នាក់អាចឲ្យពលករធ្វើការក្នុងថ្ងៃដែលសម្ងាត់តាមចាំបាច់ ហើយម៉ោងធ្វើការចម្ងាយ និងថ្ងៃដែលសម្ងាត់តាមគ្នាហើយត្រូវមិនលើសពី 36 ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ម៉ោងសម្ងាត់

មិនតិចជាងមួយថ្ងៃ 1 ម៉ោង ក្នុងមួយពិធីការធ្វើការមកហើយមិនលើសពី 5 ម៉ោង។

សម្រាប់ពលករដែលនៅក្នុង ក្រុម ក្រុមធ្វើការហើយមិនលើសពី 4 ម៉ោង ត្រូវមានពេលសម្ងាត់មិនតិចជាង 1 ម៉ោង ហើយក្នុង 4 ម៉ោងនោះត្រូវឲ្យពលករដែលជាក្រុម មានពេលសម្ងាត់តាមការគ្នា។

ប្រាក់ឈ្នួលថ្លៃម៉ោង

ថ្លៃធ្វើការ ថ្នាំថ្លៃរូបបង់ប្រាក់ឈ្នួលថ្លៃម៉ោងពលករក្នុងអត្រា 1.5 ដងនៃប្រាក់ឈ្នួលក្នុងមួយម៉ោង ឬតាមចំនួនលទ្ធផលដែលទទួលបាន។

ថ្លៃឈប់សម្រាក ថ្នាំថ្លៃរូបបង់ប្រាក់ឈ្នួលថ្លៃម៉ោងក្នុងថ្លៃឈប់សម្រាកដល់ពលករក្នុងអត្រាមិនតិចជាង 3 ដងក្នុងអត្រាការជួលក្នុងមួយម៉ោងក្នុងថ្លៃធ្វើការធម្មតា ឬតាមលទ្ធផលដែលទទួលបាន។

ប្រាក់សំណង

ថ្នាំថ្លៃរូបបង់ប្រាក់សំណងដល់ពលករពេលដែលបញ្ឈប់ការងារពលករដែលគ្មានកំហុស ក្នុងអត្រាដែលកំណត់ដោយច្បាប់។

ថ្នាំថ្លៃសិទ្ធិបញ្ឈប់ការជួលដោយមិនចាំបាច់បង់ប្រាក់សំណង

ក្នុងករណីដូចតទៅនេះ

(1) មិនស្មោះត្រង់ចំពោះតួនាទី ឬទង្វើខុសឆ្គងខាងច្បាប់ដោយមានចេតនា មិនល្អចំពោះថ្នាំថ្លៃ

(2) តាំងចិត្តធ្វើឱ្យថ្នាំថ្លៃទទួលបានការខូចខាត

(3) ជួរសេប្បហរសៃដែលធ្វើឱ្យថ្នាំថ្លៃមានការខាតបង់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ

(4) លុបមិនប្រកាសដល់ទាក់ទងនឹងការធ្វើការ ឬច្បាប់ទម្រង់ប្រញូជាការបស់ថ្នាំថ្លៃ ដែលស្របទៅតាមច្បាប់ ហើយថ្នាំថ្លៃនៃលិខិតដាស់តឿនហើយ។ ក្នុងករណីនេះលិខិតដាស់តឿនត្រូវមានអាយុមិនលើសពី 1 ឆ្នាំរាប់តាំងពីពេលករបានធ្វើខុស លើកលែងតែករណីធ្ងន់ធ្ងរដែលថ្នាំថ្លៃមិនចាំបាច់ដាស់តឿន។

(5) ហេះបង់ចាតតួនាទីជាប់គុណ 3 ថ្ងៃ ទោះបីជាបង់ថ្លៃឈប់សម្រាកក៏ដោយ ដោយការឈប់នោះគ្មានហេតុផលសមស្រប។

(6) ទទួលទាសជាប់គុណតាមការពិភាក្សារបស់ថ្នាំថ្លៃ លើកលែងជាទាសដែល ធ្វើដោយការជួរសេប្បហរសៃ ឬកំហុសបែបទម្រង់ផ្សេងៗ។

ក្នុងករណី (6) បីសិនជាកំហុសដែលបានកើត ឡើងដោយការជួរសេប្បហរសៃ ឬបទប្បញ្ញត្តិ ត្រូវតែដាក់ ណ័ដល់ថ្នាំថ្លៃឱ្យថ្នាំថ្លៃទទួលបានការខូចខាត។

ច្បាប់ការគាំពារពលករក្នុងការងារនសោទសមុទ្យ ឆ្នាំ 2013 និងដដែលមានការកែប្រែបន្តថ្មី

ក្នុងរបបនសោទសមុទ្យដែលមានពលករចាប់ពីមុនឡើងទៅ
ថ្នាក់ត្រូវអនុវត្តតាមខាងក្រោមនេះ៖

1. ហាមកាត់ប្រាក់ឈ្នួលពលករ លើកលែងតែកាត់តាមមាត្រា 76 នៃព្រះរាជក្រឹត្យ
តិគ្គិការពលករឆ្នាំ 1981។
2. ហាមមិនឲ្យមានការយកការធានាពីពលករ លើកលែងតែជាការងារដែលកំ
ណត់ដោយក្រសួងការងារ ចំពោះការរៀងការបង្កឱ្យមានការយកការធានាក្នុងការធ្វើការ
ឬការធានាដែលអាចកើតចេញពីពលករ។
3. ហាមមិនឲ្យទទួលពលករដែលមានអាយុទាបជាង 18 ឆ្នាំចូលធ្វើការ។
4. ត្រូវឲ្យពលករសម្រាកពីការងារមិនតិចជាង 10 ម៉ោងក្នុងអំឡុងពេលធ្វើការ 24
ម៉ោង ហើយត្រូវមិនតិចជាង 77 ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍។
5. ត្រូវជ្រើសរើសចូលជាជួលជាលាយលាក់អកុសរ មានការព្រមព្រៀងគ្នាចំនួន 2
ច្បាប់ ដោយបុគ្គលឯក និងពលករមុខងារមួយច្បាប់។
6. ត្រូវនាំពលករទៅបង្ហាញខ្លួនចំពោះបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យពលករយ៉ាងតិចមួយ
ឆ្នាំម្តង ចាប់តាំងពីចុងជ្រើសរើសចូល។
7. ក្នុងករណីដែលមានពលករចាប់ពី 10 នាក់ឡើងទៅ ថ្នាក់ត្រូវជ្រើសរើសតិពលករ
ជាភាសាថៃហើយប្រមូលទុកនៅកន្លែងធ្វើការ ដើម្បីឲ្យបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យពលករមានតួ
រួតពិនិត្យ។ ថ្នាក់ត្រូវបញ្ជូនបុគ្គលិកពលករច្បាប់ចម្លងដល់បុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យពល
ករក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃចាប់ពីចាប់ផ្តើមជួល។
8. ថ្នាក់ត្រូវធ្វើឯកសារការបើកប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់ឈ្នួល
ធ្វើការក្នុងថ្ងៃដែលប្រាក់ឈ្នួលទុកនៅកន្លែងធ្វើការ ដោយប្រាក់ឈ្នួល-ត្រូវកូល
តំណែងក្នុងការងារនសោទ អត្ថប្រាក់ឈ្នួល និងថ្លៃឈ្នួលធ្វើការថ្ងៃដែលប្រាក់
ហើយឲ្យពលករសិញឈ្មោះដើម្បីបើកជាភស្តុតាង ពេលដែលមានការបង់ប្រាក់ឈ្នួល
និងថ្លៃឈ្នួលក្នុងថ្ងៃដែលប្រាក់ឈ្នួល។

9. ការបើកប្រាក់ឈ្នួលធម្មតា និងប្រាក់ឈ្នួលក្នុងថ្ងៃសែម្រាក ត្រូវបើក ឲ្យពលករមិនតិចជាងម្តងក្នុងមួយខែ។ ប្រាក់ចំណែកឲ្យបើកតាមដលៃពុម្ពព្យាបាលគ្មាន តម្លៃលើសពី 3 ខែម្តង បើសិនជាថ្នាក់បើកយឺតត្រូវគិតជាការប្រាក់ 15% ក្នុងមួយឆ្នាំ។ ក្នុងករណីតាំងចិត្តតម្លៃពុម្ពបើកប្រាក់ខែ ថ្នាក់ត្រូវបង់ប្រាក់បន្តថ្លៃ 15% នៃចំនួនប្រាក់ឈ្នួល ដលៃមិនទាន់មានបើកចំនួន 7 ថ្ងៃ។

10. ការបើកប្រាក់ឈ្នួលជាខែ ពលករត្រូវមានទទួលប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាងអត្ថ ប្រាក់ឈ្នួលប្រៀបធៀបសម្រាប់មាតុភូមិ 30 ថ្ងៃ។

11. ថ្នាក់ត្រូវបើកប្រាក់ឈ្នួល និងថ្លៃឈ្នួលជុំវិញការងារក្នុងថ្ងៃដែលសម្រាក តាមរយៈគណនីធនាគាររបស់ពលករ ដោយថ្នាក់ត្រូវអនុវត្តច្បាប់ចម្លងរាយការណ៍ក្នុងការបង់ប្រាក់ ចូលគណនីរបស់ពលករ

12. ត្រូវឲ្យពលករឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយក្នុងមួយឆ្នាំមិនតិចជាង 30 ថ្ងៃ ដោយមានទទួលប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាងប្រៀបធៀបសម្រាប់មាតុភូមិ។ បើពលករជុំវិញការក្នុងថ្ងៃសែម្រាក ត្រូវបង់ប្រាក់ឈ្នួលថ្លៃម៉ោងមិនតិចជាង 1 ដងនៃប្រាក់ឈ្នួលធម្មតា។

13. អនុញ្ញាតឲ្យពលករសុំចុះហប់ឈឺតាមដលៃឈឺពិត ដោយមានទទួលប្រាក់ឈ្នួល មួយឆ្នាំមិនលើសពី 30 ថ្ងៃ។

14. ត្រូវបើកប្រាក់ឲ្យពលករយ៉ាងតិច 50% នៃប្រៀបធៀបសម្រាប់មាតុភូមិ ក្នុងករណីដលៃ ពលករនៅជាប់ក្នុងប្រទេសជិតខាងដោយហេតុនៃការជុំវិញការឲ្យថ្នាក់។

15. ត្រូវដំណើរការ ឬចេញជាថវិកានៃការបញ្ជូនពលករត្រលប់ទៅក្នុងថ្ងៃជុំវិញ ក្នុងករណីដលៃទូកលិច ពលករជួបគ្នាៈថ្នាក់ មានរបួស ឬស្លាប់។ បើសិនជាបុគ្គលិករដ្ឋ បជាអ្នកនាំពលករត្រលប់ក្នុងថ្ងៃជុំវិញការ រដ្ឋមានសិទ្ធិទាញប្រាក់ពីថ្នាក់។

16. ថ្នាក់ត្រូវមានអាហារ និងទឹកស្អាតត្រូវកុប្បន្នអនាម័យ បន្ទប់ទឹក ឧបករណ៍ពេទ្យ និងថ្នាំយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់និងសមស្របជាមួយការជុំវិញការនិងរយៈពេលដលៃព លករនៅលើទូក។

17. ថ្នាក់ដលៃនៃសាទក្តៅតំបន់សមុទ្រ ថ្នាក់ត្រូវមានឧបករណ៍ ឬប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងតាមផ្ទៃកាយណាមួយ ដលៃអាចផ្ញើសារមានមិនតិចជាង 1 មេកាបៃ (MB) សម្រាប់ពលករម្នាក់ក្នុង រយៈពេល 1 ខែ ដើម្បីអោយពលករមិនតិចជាង 1 ក្នុងចំណោម 4 នៃពលករទាំងអស់នៅលើទូកអាចទាក់ទង

មាននិងប្រើប្រាស់ក្នុងការទាក់ទងជាមួយបុគ្គលិករដ្ឋបនិងសាច់ញាតិមានគ្រប់ពលករ លា ដោយឲ្យថ្នាក់ត្រូវអនុវត្តច្បាប់ប្រាក់ទាំងស្រុង។ បើឧបករណ៍ខាងលើមិនអាចប្រើការបាន ថ្នាក់ ត្រូវបង្កើនបង់ថ្លៃមីក្រូជំនួសរហូតទល់តែជួសជុលរួច។

18. ថ្នាក់ត្រូវផ្តល់ចំណេះដឹងចំពោះពលករទាក់ទងនឹងការជុំវិញការ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ សុខភាព អនាម័យ ការរស់នៅ និងឧបករណ៍សុវត្ថិភាពលើទូកមុនជុំវិញការ។

ព្រះរាជក្រឹត្យជនអន្តោប្រវេស ឆ្នាំ 1979

ព្រះរាជក្រឹត្យតុលាការជនអន្តោប្រវេស ឆ្នាំ 1979 កំណត់ឱ្យជនបរទេស ប៊ីសិនជាស្រីនៅក្នុងប្រទេសថៃលើសពី 90 ថ្ងៃ ហើយត្រូវបង្ហាញខ្លួន និងបញ្ជាក់ពីកន្លែងស្នាក់នៅដល់បុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យយន្តការអន្តោប្រវេស។

ការកំណត់ទោស

ក្នុងករណីដែលជនបរទេសរស់នៅក្នុងប្រទេសថៃលើសពី 90 ថ្ងៃ ត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនជាមួយបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យយន្តការអន្តោប្រវេស។ ប៊ីសិនជាជនអន្តោប្រវេសមិនមានមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងពេល 90 ថ្ងៃ ត្រូវធ្វើការសុំវាយលំអ្នកបាច់ និងការផាកពិន័យដូចខាងក្រោមនេះ៖

1. ការបង្ហាញខ្លួនសម្រាប់ជនអន្តោប្រវេសដែលរស់នៅលើស 90 ថ្ងៃ មិនមែនជាការសុំរស់នៅបន្តក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនោះទេ។
2. ជនអន្តោប្រវេស ជំនឿ ដំណើរចេញពីព្រះរាជាណាចក្រ ពេលដែលជំនឿត្រូវលប់មកវិញ ត្រូវបាច់ជំនឿរាប់ពេល 90 ថ្ងៃថ្មីម្តងទៀត។
3. ក្នុងករណីដែលជនអន្តោប្រវេសរស់នៅលើស 90 ថ្ងៃ ដោយមិនមានជំនឿដំណើរពីកន្លែងស្នាក់នៅ ឬបង្ហាញខ្លួនយឺតយ៉ាវការកំណត់ត្រូវមកបង្ហាញខ្លួន ដោយខ្លួនឯង ដោយត្រូវផាកពិន័យចំនួន 2,000 បាត ឬជនអន្តោប្រវេសត្រូវបាច់ខ្លួនមិនថាក្នុងករណីណាមួយ ត្រូវផាកពិន័យចំនួន 4,000 បាត។

ការសុំជំនួយនៅក្នុងប្រទេសថៃ

បើសិនជាជួបបញ្ហាអំឡុងពេលធ្វើការនៅប្រទេសថៃ អាចទាក់ទងសុំទទួលជំនួយពី
អង្គភាពតទៅនេះ៖

1

ស្ថានទូតកម្ពុជា ប្រចាំប្រទេសថៃ
ផ្ទះលេខ 518/4
ផ្លូវប្រាក់ធាអុធិ(ប្រកាសកំផែង 39)
សង្កាត់រាំងចងឡាង ទីក្រុងបាងកក

2

ផ្ទះដល់ដំណឹងបន្ទាន់នៅអគ្គ
នគរបាលជាតិ
Hot Line 191

3

ឈីបូកាត់បន្ទាន់
ផ្ទះដល់ដំណឹងមកលង
ទូរស័ព្ទទទួលបន្ទាន់
Hot Line 1669

4

ការសុំទទួលជំនួយក្នុងប្រទេសថៃរបស់កូរ
ស្ទង់ការងារ

- មានបញ្ហាផ្ទះកែពលករត្រូវទាក់ទងកូរ
ស្ទង់ការងារ លេខបន្ទាន់ **Hot Line 1506**
- ដាក់ពាក្យបណ្តឹងការងារមានមនុស្ស
សធម៌ www.labour.go.th/helpme ឬ **Hot
Line 1546**
- សុំការពិភាក្សាសាលានៅ ការកកស្ទះផ្ទៃក្នុង
កាកាន់អំឡុងពេលចាំជំនួយពីអង្គភាពដែលពាក់ព័
ន្ត ឥតមនុស្សជំនួយពលករការងារ 10 មណ្ឌល
ដលៃសុច្ឆន្ទៈតាមមនុស្សដែលរងការងារប្រចាំខ
តុត ដូចតទៅនេះ៖

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតសាមុ
ទ្វយប្រកាស **ទូរស័ព្ទទ 0 2395 5991-2**

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតសាមុ
ទ្វយសាខា **ទូរស័ព្ទទ 0 3446 9327**

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតឆនប្រី
ទូរស័ព្ទទ 0 3839 8057

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតឆនប្រី
ទូរស័ព្ទទ 09 8123 4250

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតតាក
ទូរស័ព្ទទ 0 5556 3639-40

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតខនគនៃ
ទូរស័ព្ទទ 043330197-9 ត្រង់ប្រាំ 24

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតគណនី
ទូរស័ព្ទទ 08 6468 7563

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតភ័ក់ណង
ទូរស័ព្ទទ 09 3795 8855

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតស្រាតថានី
ទូរស័ព្ទទ 08 8752 5925

មណ្ឌលជំនួយពលករការងារសេរីតុតស្រាតថានី
ទូរស័ព្ទទ 08 8591 0091

5

ក្នុងករណីជំងឺដំណើរចូល
ប្រចាំប្រទេស
ការិយាល័យប៉ូលីសអន្ត
រាស្ត្រសេរី **ទូរស័ព្ទទទួលបន្ទាន់**
1178

6

ក្នុងករណីត្រូវរំលោភបំពានសិទ្ធិ
ទូរស័ព្ទបន្ទាន់មកកាន់លេខ
ការិយាល័យក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
សិទ្ធិមនុស្សជាតិ
Hot Line 1377

7

បើសិនមានការសង្ស័យ
ឬជួបការផ្ទេរដូចមនុស្ស
ទូរស័ព្ទបន្ទាន់មកកាន់លេខ
មជ្ឈមណ្ឌលជំនួយសង្គម
ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនិងសន្តិសុខមនុស្ស
Hot Line 1300

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

ศูนย์ตรวจคัดกรองแรงงาน

กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

กระทรวงมหาดไทยและวัฒนธรรม: กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานคร:

สายด่วน 1694

ศูนย์ข้อมูล 1694

www.doe.go.th